

копията и пушкалата, но напразнио.... отблъснатъ отъ пътъ на пътъ, раненъ въ сърцето отъ тъзи жестокъ похулъ, обърна ся къмъ народътъ, заклеваше го въ честь-тъж му и молише го да ся смили, но вместо да ся смилятъ за отчаянието му, безъ малко щъхъ да го удушатъ като прѣдател.

И тогазъ само ся завърна у дома си, дѣто намѣри Йосифа Мышеловеца.

— Какъ, извика пригаснатъ отъ уморяваніе и прѣхланснатъ отъ гнѣвъ, Маркызътъ, какъ можѣ този рыбаринъ да ся научи за враещаніето на Марійъ, и защо ухуваж тъй единъ невинниъ женѣ.

— Какъ е станжало, не знаѣшъ, отговори съгледатайтъ, като ся приструваше на гламавъ (будала); а защо го прави лесно ся истълкувва..... Мазаниель си отмъстява за съпругжатъ си по правото на единого който е пострадалъ..... Тържество за тържество..... нищо по-естествено.

— Праведно, рече Маркызътъ, но ужасно!....

— Не си давайте зло сърце, повтори мышкаринътъ замѣно, хубавелката ти, както и да е, по-безопасна е въ домътъ на съюзника ви, нежели въ домътъ при башъ си..... Мазаниель, като му дойде сърце на място ще ви дозволи да ѝ видите още днесъ, и, побѣдителъ, ще ви съчетае утрѣ чрѣзъ архиепископа. А инакъ още, вы сте мажъ, и струва ми ся че чувствителността не трѣба да е първата ви грижа..... Ето че политиката ви сполучи повече отъ любовь-тъж ви.

— Имашъ ли за това нѣкакви извѣстія?

— И отъ близу и отъ далечъ.... Рыбарътъ отблъсня наявъ человѣцъти ви и сне отъ прѣстола образътъ на Лудовика 14-го, по вѣтрѣшио той ся поколеба..... Петдесетъ кораба и единъ миліонъ жълтици не сѫ вѣщо тъй лесно да сѫ прѣзрѣ..... Народътъ зе врѣме да ся усмихне къмъ образътъ на Французскитъ царь..... Братовчедъ ви е вече